

Tabel de concordanță

Actele normative comunitare ce urmează a fi transpuse în legislația națională:

1. Prevederile referitoare la tratamentul neuniform al elementelor hibride din Directiva 2016/1164/UE a Consiliului din 12 iulie 2016 de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne, Directiva (UE) 2017/952 a Consiliului din 29 mai 2017 de modificare a Directivei (UE) 2016/1164 în ceea ce privește tratamentul neuniform al elementelor hibride care implică țări terțe;

2. Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al TVA, astfel cum a fost modificată începând cu 1 ianuarie 2020, prin:

- Directiva (UE) 2018/1910 a Consiliului din 4 decembrie 2018 de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește armonizarea și simplificarea anumitor norme din sistemul taxei pe valoarea adăugată pentru impozitarea schimburilor comerciale dintre statele membre
- Directiva (UE) 2019/475 a Consiliului din 18 februarie 2019 de modificare a Directivelor 2006/112/CE și 2008/118/CE în ceea ce privește includerea comunei italiene Campione d'Italia și a apelor italiene ale lacului Lugano în teritoriul vamal al Uniunii și în domeniul de aplicare teritorială al Directivei 2008/118/CE.

3. Directiva 2008/118/CE privind regimul general al accizelor și de abrogare a Directivei 92/12/CEE, astfel cum a fost modificată începând cu 1 ianuarie 2020, prin Directiva (UE) 2019/475 a Consiliului din 18 februarie 2019 de modificare a Directivelor 2006/112/CE și 2008/118/CE în ceea ce privește includerea comunei italiene Campione d'Italia și a apelor italiene ale lacului Lugano în teritoriul vamal al Uniunii și în domeniul de aplicare teritorială al Directivei 2008/118/CE.

Titlul II Impozit pe profit					
Directiva (UE) 2017/952 a Consiliului		Proiect de Ordonanță pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal		Diferențe	Observații
	<i>Articolul 1</i> Directiva (UE) 2016/1164 se modifică după cum urmează:		ART. I. - Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:		

		<i>Articol completat</i>	1. La articolul 13 alineatul (1), după litera e) se introduc două noi litere, litera f) și litera g), cu următorul cuprins:		
Articolul 1 Domeniul de aplicare	1. articolul 1 se înlocuiește cu următorul text: <i>„Articolul 1</i> Domeniul de aplicare (1) Prezenta directivă se aplică tuturor contribuabililor care sunt supuși impozitului pe profit în unul sau mai multe state membre, inclusiv sediilor permanente din unul sau mai multe state membre ale entităților cu rezidența fiscală într-o țară terță. (2) Articolul 9a se aplică, de asemenea, tuturor entităților considerate transparente în scopuri fiscale de către un stat membru.”;	Articolul 13 Contribuabili	<p>”f) persoanele juridice străine rezidente într-un stat terț care desfășoară activitate în România prin intermediul unuia sau mai multor elemente tratate drept sedii permanente, în ceea ce privește situațiile ce implică existența unor tratamente neuniforme ale elementelor hibride sau tratamente neuniforme ale rezidenței fiscale astfel cum acestea sunt reglementate în cadrul capitolului III ¹;</p> <p>g) entitatea transparentă fiscal, în ceea ce privește situațiile ce implică existența unor tratamente neuniforme ale elementelor hibride inversate astfel cum acestea sunt reglementate la art. 40 ⁷.”</p>		
			2. La articolul 13 alineatul (2), litera j) se modifică și va avea următorul cuprins:	<p>”j) entitatea transparentă fiscal cu personalitate juridică ce nu se află în cazul prevăzut la alin. (1) lit. g) .”</p>	

		<i>Articol modificat</i>	3. La articolul 40¹ după punctul 4 se introduce un nou punct, punctul 4¹, cu următorul cuprins:		
Articolul 2 Definiții	2. articolul 2 se modifică după cum urmează: (a) la punctul 4, ultimul paragraf se înlocuiește cu următorul text: În sensul articolelor 9 și 9a: (a) în cazul în care tratamentul neuniform decurge din prezentul articol punctul 9 primul paragraf literele (b), (c), (d), (e) sau (g), sau în cazul în care este necesară o ajustare în temeiul articolului 9 alineatul (3) sau al articolului 9a, definiția întreprinderii asociate se modifică astfel încât procentul impus de 25 % să fie înlocuit cu un procent impus de 50 %.; (b) o persoană care acționează împreună cu o altă persoană în ceea ce privește drepturile de vot sau proprietatea asupra capitalului unei entități este considerată deținătoare a unei participații în ceea ce privește toate drepturile de vot în cadrul entității respective sau	Articolul 40¹ Definiții specifice	 ” 4 ¹ . În sensul art. 40 ⁶ și 40 ⁷ : a) în cazul în care tratamentul neuniform decurge din situațiile prevăzute de pct. 11 al prezentului articol lit. a) subpct. (ii)-(v) sau dintr-o dublă deducere și respectiv în cazul în care este necesară o ajustare în temeiul art. 40 ⁶ alin. (3) sau al art. 40 ⁷ , definiția întreprinderii asociate se modifică astfel încât procentul impus de 25% să fie înlocuit cu un procent impus de 50%; b) o persoană care acționează împreună cu o altă persoană în ceea ce privește drepturile de vot sau proprietatea asupra capitalului unei entități este considerată deținătoare a unei participații în ceea ce privește toate drepturile de vot în cadrul entității respective sau proprietatea asupra capitalului entității respective care sunt deținute de cealaltă persoană;		

	<p>proprietatea asupra capitalului entității respective care sunt deținute de cealaltă persoană;</p> <p>(c) o întreprindere asociată înseamnă, de asemenea, o entitate care face parte din același grup consolidat în scopuri de contabilitate financiară ca și contribuabilul, o întreprindere în care contribuabilul are o influență semnificativă asupra conducerii sau o întreprindere care are o influență semnificativă asupra conducerii contribuabilului.;</p>		<p>c) o întreprindere asociată înseamnă, de asemenea, o entitate care face parte din același grup consolidat în scopuri de contabilitate financiară ca și contribuabilul, o întreprindere în care contribuabilul are o influență semnificativă asupra conducerii sau o întreprindere care are o influență semnificativă asupra conducerii contribuabilului.”</p>		
			<p>4. La articolul 40¹, după punctul 10, se introduc patru noi puncte, punctele 11, 12 , 13 și 14, cu următorul cuprins:</p>		
	<p>(b) punctul 9 se înlocuiește cu următorul text:</p> <p>9. «tratament neuniform al elementelor hibride» înseamnă o situație care implică un contribuabil, sau, în ceea ce privește articolul 9 alineatul (3), o entitate în cazul căruia (căreia):</p>		<p>„11. <i>tratament neuniform al elementelor hibride</i> - o situație care implică un contribuabil sau o entitate, în ceea ce privește art. 40⁶ alin. (3), și conduce la un tratament neuniform de deducere fără includere sau de dublă deducere; în înțelesul acestei definiții se au în vedere următoarele:</p>		

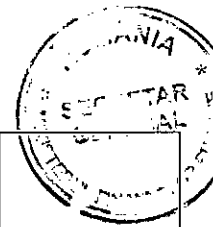
<p>(a) o plată în temeiul unui instrument financiar conduce la o deducere fără includere și:</p> <p>(i) plata respectivă nu urmează să fie inclusă într-o perioadă de timp rezonabilă; și</p> <p>(ii) tratamentul neuniform poate fi pus pe seama diferențelor în ceea ce privește calificarea instrumentului sau a plății efectuate în temeiul acestuia.</p> <p>În sensul primului paragraf, o plată efectuată în temeiul unui instrument financiar este tratată ca fiind inclusă în venit într-un interval de timp rezonabil în cazul în care:</p> <p>(i) plata este inclusă de către jurisdicția plătitorului într-o perioadă fiscală care debutează în termen de 12 luni de la sfârșitul perioadei fiscale a plătitorului; sau</p> <p>(ii) este rezonabil să se prevadă că plata va fi inclusă de către jurisdicția beneficiarului plății într-o</p>		<p>a) deducerea fără includere apare atunci când:</p> <p>(i) plata este efectuată în temeiul unui instrument financiar și aceasta nu urmează să fie inclusă într-o perioadă de timp rezonabilă, iar tratamentul neuniform poate fi pus pe seama diferențelor în ceea ce privește calificarea instrumentului sau a plății respective. În sensul prezentului subpunct, o plată efectuată în temeiul unui instrument financiar este tratată ca fiind inclusă în venit într-un interval de timp rezonabil, în cazul în care acea plată este inclusă de către jurisdicția plătitorului într-o perioadă fiscală care debutează în termen de 12 luni de la sfârșitul perioadei fiscale a plătitorului sau este rezonabil să se prevadă că plata va fi inclusă de către jurisdicția beneficiarului plății într-o perioadă fiscală viitoare, iar condițiile plății sunt cele preconizate a fi convenite între întreprinderi independente;</p> <p>(ii) plata este efectuată către o entitate hibridă, iar tratamentul neuniform este rezultatul unor diferențe privind alocarea plăților efectuate către entitatea hibridă în temeiul legislației jurisdicției în care entitatea hibridă este stabilită sau înregistrată și al legislației jurisdicției oricărei persoane care participă la entitatea hibridă respectivă;</p> <p>(iii) plata este efectuată către o entitate cu unul sau mai multe sedii permanente, iar tratamentul neuniform este rezultatul unor diferențe privind alocarea plăților între sediul central și sediul permanent sau între două sau mai multe sedii permanente ale aceleiași entități în temeiul legislației jurisdicției în care își desfășoară activitatea entitatea respectivă;</p> <p>(iv) plata este efectuată către un sediu permanent ignorat;</p> <p>(v) plata este efectuată de către o entitate hibridă, iar tratamentul neuniform este rezultatul faptului că plata este ignorată în temeiul legislației din jurisdicția beneficiarului plății;</p>	
--	--	--	--

	<p>perioadă fiscală viitoare, iar condițiile plății sunt cele preconizate a fi convenite între întreprinderi independente;</p> <p>(b) o plată către o entitate hibridă conduce la o deducere fără includere, iar tratamentul neuniform este rezultatul unor diferențe privind alocarea plăților efectuate către entitatea hibridă în temeiul legislației jurisdicției în care entitatea hibridă este stabilită sau înregistrată și al legislației jurisdicției oricărei persoane care participă la entitatea hibridă respectivă;</p> <p>(c) o plată către o entitate cu unul sau mai multe sedii permanente conduce la o deducere fără includere, iar tratamentul neuniform este rezultatul unor diferențe privind alocarea plăților între sediul central și sediul permanent sau între două sau mai multe sedii permanente ale aceleiași entități în temeiul legislației jurisdicției în care</p>		<p>(vi) plata este o plată preconizată între sediul central și sediul permanent sau între două sau mai multe sedii permanente, iar tratamentul neuniform este rezultatul faptului că plata este ignorată în temeiul legislației din jurisdicția beneficiarului plății;</p>		
--	--	--	--	--	--

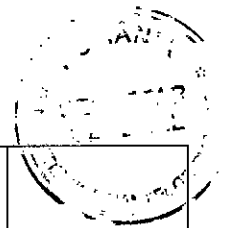
<p>își desfășoară activitatea entitatea respectivă;</p> <p>(d) o plată conduce la o deducere fără includere ca urmare a unei plăți către un sediu permanent ignorat;</p> <p>(e) o plată de către o entitate hibridă conduce la o deducere fără includere, iar respectivul tratament neuniform este rezultatul faptului că plata este ignorată în temeiul legislației din jurisdicția beneficiarului plății;</p> <p>(f) o plată preconizată între sediul central și sediul permanent sau între două sau mai multe sedii permanente conduce la o deducere fără includere, iar tratamentul neuniform respectiv este rezultatul faptului că plata este ignorată în temeiul legislației din jurisdicția beneficiarului plății; sau</p> <p>(g) apare o dublă deducere.</p> <p>În sensul prezentului punct 9:</p> <p>(a) o plată reprezentând randamentul aferent unui</p>		<p>b) o plată reprezentând randamentul aferent unui instrument financiar transferat nu conduce la un tratament neuniform al elementelor hibride în</p>	
---	--	--	--

	<p>instrument financiar transferat nu conduce la un tratament neuniform al elementelor hibride în conformitate cu litera (a) din primul paragraf, în cazul în care plata este efectuată de un comerciant financiar în cadrul unui transfer hibrid pe piața reglementată, cu condiția ca jurisdicția plătitorului să impună ca comerciantul financiar să includă toate sumele încasate în legătură cu instrumentul financiar transferat;</p> <p>(b) un tratament neuniform apare numai în temeiul literelor (e), (f) sau (g) din primul paragraf, în măsura în care jurisdicția plătitorului permite ca deducerea să fie compensată cu o sumă care nu reprezintă venituri cu dublă includere;</p> <p>(c) un tratament neuniform nu este considerat tratament neuniform al unor elemente hibride, cu excepția cazului în care apare între întreprinderi asociate, între un contribuabil</p>		<p>conformitate cu lit. a) subpct. (i), în cazul în care plata este efectuată de un comerciant financiar în cadrul unui transfer hibrid pe piața reglementată, cu condiția ca jurisdicția plătitorului să impună comerciantului financiar includerea tuturor sumelor încasate în legătură cu instrumentul financiar transferat;</p> <p>c) un tratament neuniform apare numai în temeiul lit. a) subpct. (v) și (vi), precum și dintr-o dublă deducere, în măsura în care jurisdicția plătitorului permite ca deducerea să fie compensată cu o sumă care nu reprezintă venituri cu dublă includere;</p> <p>d) un tratament neuniform nu este considerat tratament neuniform al unor elemente hibride, cu excepția cazului în care apare între întreprinderi asociate, între un contribuabil și o întreprindere asociată, între sediul central și sediul permanent, între două sau mai multe sedii permanente ale aceleiași entități sau în cadrul unui acord structurat;</p>		
--	---	--	---	--	--

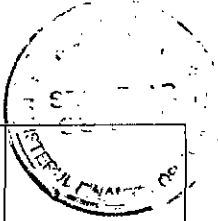
<p>și o întreprindere asociată, între sediul central și sediul permanent, între două sau mai multe sedii permanente ale aceleiași entități sau în cadrul unui acord structurat.</p> <p>În sensul prezentului punct 9 și al articolelor 9, 9a și 9b:</p> <p>(a) «tratament neuniform» înseamnă o dublă deducere sau o deducere fără includere;</p> <p>(b) «dublă deducere» înseamnă o deducere a aceleiași plăți sau a aceluiași cheltuieli sau pierderi în jurisdicția în care își are originea plata, sunt suportate cheltuielile sau sunt suferite pierderile (jurisdicția plătitorului), precum și într-o altă jurisdicție (jurisdicția investitorului). În cazul unei plăți de către o entitate hibridă sau un sediu permanent, jurisdicția plătitorului este jurisdicția în care își are sediul sau se situează entitatea hibridă sau sediul permanent;</p> <p>(c) «deducere fără includere» înseamnă deducerea unei plăți</p>		<p>e) în sensul pct. 11 al art. 40¹, art. 40⁶, art. 40⁷, precum și art. 40⁸, se utilizează termenii și expresiile următoare:</p> <p>(i) <i>tratament neuniform</i> - o dublă deducere sau o deducere fără includere;</p> <p>(ii) <i>dublă deducere</i> - o deducere a aceleiași plăți sau a aceluiași cheltuieli sau pierderi în jurisdicția în care își are originea plata, sunt suportate cheltuielile sau sunt suferite pierderile, în jurisdicția plătitorului, precum și într-o altă jurisdicție, respectiv jurisdicția investitorului. În cazul unei plăți efectuate de către o entitate hibridă sau un sediu permanent, jurisdicția plătitorului este jurisdicția în care își are sediul sau se situează entitatea hibridă sau sediul permanent;</p>		
---	--	---	--	--

<p>sau a unei plăți preconizate între sediul principal și sediul permanent sau între două sau mai multe sedii permanente în orice jurisdicție în care plata sau plata preconizată este tratată ca efectuată (jurisdicția plătitorului) fără o includere corespunzătoare în scopuri fiscale a aceleiași plăți sau plăți preconizate în jurisdicția beneficiarului plății. Jurisdicția beneficiarului plății este orice jurisdicție în care plata sau plata preconizată este primită, sau tratată ca fiind primită în conformitate cu legislația oricărei alte jurisdicții;</p> <p>(d) «deducere» înseamnă suma care este tratată ca deductibilă din venitul impozabil în temeiul legislației din jurisdicția plătitorului sau a investitorului. Termenul «deductibil» este interpretat în mod corespunzător;</p> <p>e) «includere» înseamnă suma luată în considerare la calcularea veniturii impozabil</p>		<p>(iii) <i>deducere fără includere</i> - deducerea unei plăți sau a unei plăți preconizate între sediul principal și sediul permanent sau între două sau mai multe sedii permanente în orice jurisdicție în care plata sau plata preconizată este tratată ca efectuată, în jurisdicția plătitorului fără o includere corespunzătoare în scopuri fiscale a aceleiași plăți sau plăți preconizate, în jurisdicția beneficiarului plății. Jurisdicția beneficiarului plății este orice jurisdicție în care plata sau plata preconizată este primită, sau tratată ca fiind primită în conformitate cu legislația oricărei alte jurisdicții; -</p> <p>(iv) <i>deducere</i> - suma care este tratată ca deductibilă din rezultatul fiscal/venitul impozabil în temeiul legislației din jurisdicția plătitorului sau a investitorului. Deducerea/deductibilitatea pentru o plată înseamnă că, după o determinare corespunzătoare a caracterului și a modului de tratare a plății în conformitate cu legislația din jurisdicția plătitorului, plata este luată în considerare ca o deducere sau o scutire fiscală echivalentă de impozit în temeiul legislației acestei jurisdicții atunci când se calculează venitul net al contribuabilului;</p> <p>(v) <i>includere</i> - suma luată în considerare la calcularea rezultatului fiscal/veniturii impozabil în temeiul legislației din jurisdicția beneficiarului plății. O plată în temeiul unui instrument financiar nu</p>		
--	--	---	--	--

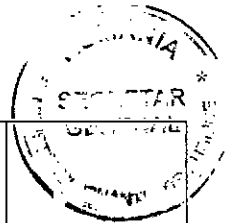
<p>în temeiul legislației din jurisdicția beneficiarului plății. O plată în temeiul unui instrument financiar nu ar trebui tratată ca inclusă în măsura în care plata se califică pentru orice avantaj fiscal exclusiv datorită modului în care plata se califică în temeiul legislației din jurisdicția beneficiarului plății. Termenul «inclus» este interpretat în mod corespunzător;</p> <p>(f) «avantaj fiscal» înseamnă o scutire fiscală, o reducere a ratei de impozitare sau orice tip de creditare ori rambursare fiscală (alta decât o creditare pentru impozitul reținut la sursă);</p> <p>(g) «venituri cu dublă includere» înseamnă orice element de venit care este inclus în temeiul legislațiilor din ambele jurisdicții în care a apărut tratamentul neuniform;</p> <p>(h) «persoană» înseamnă o persoană fizică sau o entitate;</p> <p>(i) «entitate hibridă» înseamnă orice entitate sau acord care</p>		<p>ar trebui tratată ca inclusă în măsura în care plata se califică pentru orice avantaj fiscal exclusiv datorită modului în care plata se califică în temeiul legislației din jurisdicția beneficiarului plății;</p> <p>(vi) <i>venituri cu dublă includere</i> - orice element de venit care este inclus atât în temeiul prezentului titlu cât și în temeiul legislației celeilalte jurisdicții implicate în apariția tratamentului neuniform.</p> <p>(vii) <i>instrument financiar</i> - orice instrument, în măsura în care generează rentabilitate financiară sau o rentabilitate a capitalurilor proprii, care este impozitată pe baza normelor de impozitare a datoriei, participației sau instrumentelor financiare derivate în conformitate cu legislația din jurisdicția beneficiarului plății sau din cea a plătitorului și include un transfer hibrid;</p> <p>(viii) <i>transfer hibrid</i> - orice acord referitor la transferul unui instrument financiar, în cazul în care randamentul aferent instrumentului financiar transferat este tratat în scopuri fiscale ca fiind obținut simultan de mai mult de una dintre părțile la acordul respectiv;</p> <p>(ix) <i>avantaj fiscal</i> - o scutire fiscală, o reducere a cotei de impozitare sau orice tip de credit/ rambursare fiscală, altul decât un credit fiscal pentru impozitul reținut la sursă;</p> <p>(x) <i>entitate hibridă</i> - orice entitate sau acord care este considerată/considerat ca fiind o entitate impozabilă în temeiul legislației existente dintr-o jurisdicție și ale cărei/cărui venituri sau cheltuieli sunt tratate ca venituri sau cheltuieli ale uneia sau mai multor altor persoane în temeiul legislației dintr-o altă jurisdicție;</p> <p>(xi) <i>persoană</i> - o persoană fizică sau o entitate;</p>	
---	--	--	--

	<p>este considerat(ă) ca fiind o entitate impozabilă în temeiul legislației existente dintr-o jurisdicție și ale cărei/cărui venituri sau cheltuieli sunt tratate ca venituri sau cheltuieli ale uneia sau mai multor altor persoane în temeiul legislației dintr-o altă jurisdicție;</p> <p>(j) «instrument financiar» înseamnă orice instrument, în măsura în care generează rentabilitate financiară sau pe baza capitalurilor proprii, care este impozitată pe baza normelor de impozitare a datoriei, participației sau instrumentelor financiare derivate în conformitate cu legislația din jurisdicția beneficiarului plății sau din cea a plătitorului și include un transfer hibrid;</p> <p>(k) «comerciant financiar» este o persoană sau o entitate care desfășoară activitatea de cumpărare și vânzare în mod regulat de instrumente</p>		<p>(xii) <i>sediu permanent ignorat</i> - orice entitate care este tratată ca dând naștere unui sediu permanent în temeiul legislației din jurisdicția în care se află sediul social și care nu este tratată ca dând naștere unui sediu permanent în temeiul legislației din cealaltă jurisdicție;</p>		
--	--	--	--	--	--

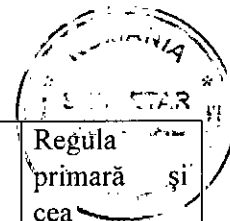
<p>financiare în nume propriu în scop lucrativ;</p> <p>(l) «transfer hibrid» înseamnă orice acord referitor la transferul unui instrument financiar, în cazul în care randamentul aferent instrumentului financiar transferat este tratat în scopuri fiscale ca fiind obținut simultan de mai mult de una dintre părțile la acordul respectiv;</p> <p>(m) «transfer hibrid pe piața reglementată» înseamnă orice transfer hibrid încheiat de un comerciant financiar în cursul activității uzuale desfășurate, și nu ca parte a unui acord structurat;</p> <p>(n) «sediul permanent ignorat» înseamnă orice entitate care este tratată ca dând naștere unui sediu permanent în temeiul legislației din jurisdicția în care se află sediul social și care nu este tratată ca dând naștere unui sediu permanent în temeiul</p>		<p>(xiii) <i>comerciant financiar</i> - o persoană sau o entitate care desfășoară activitatea de cumpărare și vânzare de instrumente financiare, în mod regulat și în nume propriu, cu scop lucrativ;</p> <p>(xiv) <i>transfer hibrid pe piața reglementată</i> - orice transfer hibrid încheiat de un comerciant financiar în cursul activității uzuale desfășurate, și nu ca parte a unui acord structurat;</p>	
--	--	---	--

<p>legislației din cealaltă jurisdicție.”;</p> <p>(c) se adaugă următoarele puncte:</p> <p>10. «grup consolidat în scopuri de contabilitate financiară» înseamnă un grup compus din toate entitățile care sunt incluse în totalitate în situațiile financiare consolidate întocmite în conformitate cu standardele internaționale de raportare financiară sau cu sistemul național de raportare financiară al unui stat membru;</p> <p>11. «acord structurat» înseamnă un acord care implică un tratament neuniform al elementelor hibride în care prețul tratamentului neuniform este fixat în clauzele acordului sau un acord care a fost conceput pentru a avea ca rezultat un tratament neuniform al elementelor hibride, cu excepția cazului în care nu s-ar fi putut aștepta în mod rezonabil ca respectivul contribuabil sau o</p>		<p>12. <i>grup consolidat în scopuri de contabilitate financiară</i> - un grup compus din toate entitățile care sunt incluse în totalitate în situațiile financiare consolidate întocmite în conformitate cu standardele internaționale de raportare financiară sau cu sistemul național de raportare financiară al unui stat membru;</p> <p>13. <i>acord structurat</i> - orice acord care implică un tratament neuniform al elementelor hibride în care prețul tratamentului neuniform este fixat în clauzele acordului sau un acord care a fost conceput pentru a avea ca rezultat un tratament neuniform al elementelor hibride, cu excepția cazului în care nu s-ar fi putut aștepta în mod rezonabil ca respectivul contribuabil sau o întreprindere asociată să aibă cunoștință de tratamentul neuniform și acesta/aceasta nu a beneficiat de o parte din valoarea avantajului fiscal rezultat din tratamentul neuniform al elementelor hibride.”</p>		
--	--	--	--	--

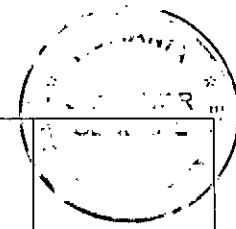
	întreprindere asociată să aibă cunoștință de tratamentul neuniform și acesta (aceasta) nu a beneficiat de o parte din valoarea beneficiului fiscal rezultat din tratamentul neuniform al elementelor hibride.				
Articolul 4 Norma privind limitarea a deductibilității dobânzii	3. articolul 4 se modifică după cum urmează: (a) la alineatul (5), litera (a) punctul (ii) se înlocuiește cu următorul text: (ii) toate activele și pasivele sunt evaluate folosind aceeași metodă ca în situațiile financiare consolidate întocmite în conformitate cu standardele internaționale de raportare financiară sau cu sistemul național de raportare financiară al unui stat membru; (b) alineatul (8) se înlocuiește cu următorul text: (8) În sensul alineatelor (1)-(7), contribuabilului i se poate	Articolul 40² Reguli privind limitarea deductibilității dobânzii și a altor costuri echivalente dobânzii din punct de vedere economic	Articol nemodificat.		Lit. (a) nu se transpune deoarece prevederea se referă la o modificare a alin. (5) al art. 4 din Directiva 2016/1164 prevederi pe care România a ales să nu o transpună. Lit. (b) nu necesită transpunere, întrucât potrivit

	acorda dreptul de a utiliza situații financiare consolidate întocmite în conformitate cu alte standarde contabile decât standardele internaționale de raportare financiară sau sistemul național de raportare financiară al unui stat membru.				reglementări lor contabile aplicabile, situațiile financiare consolidate sunt întocmite în conformitate cu standardele internaționale de raportare financiară sau cu sistemul național de raportare financiară.
		<i>Articol modificat</i>	5. Articolul 40⁶ se modifică și va avea următorul cuprins:		
Articolul 9	4. articolul 9 se înlocuiește cu următorul text:	Articolul 40⁶ - Tratamentele neuniforme ale			

Tratamentele neuniforme ale elementelor hibride	<p>Articolul 9 Tratamentele neuniforme ale elementelor hibride</p> <p>(1) În măsura în care un tratament neuniform al elementelor hibride are drept rezultat o dublă deducere:</p> <p>(a) deducerea este refuzată în statul membru care constituie jurisdicția investitorului; și</p> <p>(b) în cazul în care deducerea nu este refuzată în jurisdicția investitorului, aceasta este refuzată în statul membru care este jurisdicția plătitorului.</p> <p>Cu toate acestea, orice astfel de deducere este eligibilă pentru compensare cu venituri cu dublă includere, indiferent dacă acestea apar în perioada fiscală curentă sau în cea ulterioară.</p> <p>(2) În măsura în care un tratament neuniform al elementelor hibride are drept rezultat o deducere fără includere:</p>	elementelor hibride	<p>Art. 40⁶ Tratamentele neuniforme ale elementelor hibride</p> <p>(1) În situația în care există un tratament neuniform al unor elemente hibride care are drept rezultat o dublă deducere se aplică una dintre următoarele reguli:</p> <p>a) în cazul unui contribuabil care desfășoară activitate, într-o altă jurisdicție, printr-un sediu permanent, respectiv deține o entitate hibridă stabilită/înregistrată într-o altă jurisdicție, nu i se acordă deducere pentru suma duplicată aferentă unei plăți efectuate/cheltuieli suportate/pierderi suferite de sediul permanent/entitatea hibridă, dedusă în jurisdicția în care este stabilit/înregistrat sediul permanent, respectiv entitatea hibridă;</p> <p>b) în cazul unei entități hibride/entități tratate drept sediu permanent nu i se acordă deducerea pentru plata efectuată, cheltuiala suportată sau pierderea suferită de aceasta/acesta, în măsura în care jurisdicția investitorului său acordă deducere pentru suma duplicată aferentă plății/cheltuielii/pierderii realizate de entitate;</p> <p>c) orice deducere pentru plata efectuată, cheltuiala suportată sau pierderea suferită de un contribuabil este eligibilă pentru compensare cu venituri cu dublă includere, indiferent dacă acestea apar în perioada fiscală curentă sau în cea ulterioară.</p> <p>(2) În măsura în care există un tratament neuniform al unor elemente hibride care are drept rezultat o deducere fără includere se aplică una dintre următoarele reguli:</p>	<p>Regula primară și cea defensivă au fost completate pentru o înțelegere și aplicare conformă cu textul directivei, în contextul sistemului național de impunere a profitului.</p>
--	---	----------------------------	---	---

	<p>(a) deducerea este refuzată în statul membru care este jurisdicția plătitorului; și</p> <p>(b) în cazul în care deducerea nu este refuzată în jurisdicția plătitorului, cuantumul plății care, altfel, ar conduce la un tratament neuniform este inclus în venituri în statul membru care constituie jurisdicția beneficiarului plății.</p> <p>(3) Un stat membru refuză deducerea oricărei plăți de către un contribuabil în măsura în care plata respectivă finanțează, direct sau indirect, cheltuieli deductibile care conduc la un tratament neuniform al elementelor hibride prin intermediul unei tranzacții sau al unei serii de tranzacții între întreprinderi asociate sau încheiate ca parte a unui acord structurat, cu excepția cazului în care una dintre jurisdicțiile implicate în tranzacție sau în seria de tranzacții a realizat o ajustare echivalentă în raport cu un</p>		<p>a) în situația în care contribuabilul are calitatea de plătitor, acestuia nu i se acordă deducerea pentru plata efectuată; și</p> <p>b) în situația în care contribuabilul are calitatea de beneficiar al unei plăți, acesta include în veniturile impozabile cuantumul plății respective dacă jurisdicția în care își are originea plata a permis deducerea acesteia.</p> <p>(3) Unui contribuabil nu i se acordă dreptul de deducere a unei plăți în măsura în care acea plată finanțează, direct sau indirect, cheltuieli deductibile care conduc la un tratament neuniform al elementelor hibride prin intermediul unei tranzacții sau al unei serii de tranzacții între întreprinderi asociate sau încheiate ca parte a unui acord structurat, cu excepția cazului în care unul dintre statele implicate în tranzacție sau în seria de tranzacții a realizat o ajustare echivalentă în raport cu un astfel de tratament neuniform al elementelor hibride.</p>		
--	---	--	---	--	--

<p>astfel de tratament neuniform al elementelor hibride.</p> <p>(4) Un stat membru poate exclude din domeniul de aplicare:</p> <p>(a) al prezentului articol alineatul (2) litera (b) tratamentele neuniforme ale elementelor hibride astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 9 primul paragraf litera (b), (c), (d) sau (f);</p> <p>(b) al prezentului articol alineatul (2) literele (a) și (b) tratamentele neuniforme ale elementelor hibride care rezultă dintr-o plată de dobânzi efectuată în cadrul unui instrument financiar către o întreprindere asociată, în cazul în care:</p> <p>(i) instrumentul financiar are caracteristici de conversie, de recapitalizare internă sau de reducere a valorii contabile;</p> <p>(ii) instrumentul financiar a fost emis cu scopul unic de a satisface cerințele de capacitate de absorbție a pierderilor aplicabile</p>		<p>(4) Se exclud din domeniul de aplicare al prezentului articol alin. (2):</p> <p>a) pentru lit. b), tratamentele neuniforme ale elementelor hibride astfel cum sunt definite la art. 40¹ pct. 11 lit. a) subpct. (ii), (iii), (iv) sau (vi);</p> <p>b) pentru lit. a) și lit. b), tratamentele neuniforme ale elementelor hibride care rezultă dintr-o plată de dobânzi efectuată în cadrul unui instrument financiar către o întreprindere asociată, în cazul în care:</p> <p>(i) instrumentul financiar are caracteristici de conversie, de recapitalizare internă sau de reducere a valorii contabile;</p> <p>(ii) instrumentul financiar a fost emis cu scopul unic de a satisface cerințele de capacitate de absorbție a pierderilor aplicabile sectorului bancar și instrumentul financiar este recunoscut ca atare în cerințele de capacitate de absorbție a pierderilor care se aplică contribuabilului;</p>	
--	--	---	--

<p>sectorului bancar și instrumentul financiar este recunoscut ca atare în cerințele de capacitate de absorbție a pierderilor care se aplică contribuabilului;</p> <p>(iii) instrumentul financiar a fost emis</p> <ul style="list-style-type: none"> — în legătură cu instrumente financiare cu caracteristici de conversie, de recapitalizare internă sau de reducere a valorii contabile, la nivelul unei societăți-mamă; — la un nivel necesar pentru a satisface cerințele aplicabile în materie de capacitate de absorbție a pierderilor; — nu ca parte a unui acord structurat; și <p>(iv) deducerea totală netă pentru grupul consolidat în cadrul acordului nu depășește cuantumul la care s-ar fi ridicat dacă contribuabilul ar fi</p>		<p>(iii) instrumentul financiar a fost emis:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) în legătură cu instrumente financiare cu caracteristici de conversie, de recapitalizare internă sau de reducere a valorii contabile, la nivelul unei societăți-mamă; (b) la un nivel necesar pentru a satisface cerințele aplicabile în materie de capacitate de absorbție a pierderilor; (c) nu ca parte a unui acord structurat; și <p>(iv) deducerea totală netă pentru grupul consolidat în cadrul acordului nu depășește cuantumul la care s-ar fi ridicat dacă contribuabilul ar fi emis un astfel de instrument financiar direct pe piață. Prezenta lit. b) se aplică până la 31 decembrie 2022.</p>		
--	--	--	--	--

<p>emis un astfel de instrument financiar direct pe piață. Litera (b) se aplică până la 31 decembrie 2022.</p> <p>(5) În măsura în care un tratament neuniform al elementelor hibride implică venitul unui sediu permanent ignorat care nu face obiectul impozitului în statul membru în care contribuabilul își are rezidența fiscală, statul membru respectiv îi solicită contribuabilului să includă veniturile care, altfel, ar fi atribuite sediului permanent ignorat. Această regulă se aplică, cu excepția cazului în care statul membru este obligat să scutească veniturile în temeiul unei convenții de evitare a dublei impuneri încheiate de statul membru respectiv cu o țară terță.</p> <p>(6) În măsura în care un transfer hibrid are rolul de a genera o reducere a impozitului reținut la sursă pentru o plată care decurge dintr-un instrument financiar</p>		<p>(5) În măsura în care un tratament neuniform al elementelor hibride implică venitul unui sediu permanent ignorat, care nu face obiectul impozitării în România, prin care un contribuabil cu rezidența fiscală în România își desfășoară activitatea într-un stat membru/stat terț, contribuabilul român include în baza impozabilă veniturile care, în caz contrar, ar fi atribuite sediului permanent ignorat. Această regulă se aplică, cu excepția cazului în care România scutește veniturile respective în temeiul unei convenții de evitare a dublei impuneri încheiate cu un stat terț.</p> <p>(6) În măsura în care un transfer hibrid are rolul de a genera o reducere a impozitului reținut la sursă pentru o plată care decurge dintr-un instrument financiar transferat către mai multe părți implicate, beneficiile unei astfel de reduceri se limitează proporțional cu veniturile nete impozabile legate de o astfel de plată.”</p>	
--	--	--	--

	transferat către mai multe părți implicate, statul membru al contribuabilului limitează beneficiile unei astfel de reduceri proporțional cu veniturile nete impozabile legate de o astfel de plată.				
		<i>Articole noi</i>	6. După articolul 40⁶, se introduc patru noi articole, articolele 40⁷, 40⁸, 40⁹ și 40¹⁰, cu următorul cuprins:		
<i>Articolul 19a</i> Tratamentele neuniforme ale elementelor hibride inversate	5. se introduc următoarele articole: <i>Articolul 9a</i> Tratamentele neuniforme ale elementelor hibride inversate (1) În cazul în care una sau mai multe entități nerezidente asociate care dețin în total o participare directă sau indirectă de minimum 50 % privind drepturile de vot, capitalul sau cota de profit într-o entitate hibridă înregistrată sau stabilită într-un stat membru, sunt situate într-o jurisdicție sau în jurisdicții care tratează respectiva entitate hibridă ca	Articolul 40⁷ Tratamentele neuniforme ale elementelor hibride inversate	Art.40⁷ Tratamentele neuniforme ale elementelor hibride inversate (1) În cazul în care una sau mai multe entități nerezidente asociate care dețin în total o participare directă sau indirectă de minimum 50 % privind drepturile de vot, capitalul sau cota de profit într-o entitate hibridă înregistrată sau stabilită în România, sunt situate într-o jurisdicție sau în jurisdicții care tratează respectiva entitate hibridă ca pe un contribuabil, entitatea hibridă este considerată rezident fiscal în România și i se percepe impozit pe profit, potrivit prevederilor prezentului titlu, în măsura în care venitul entității hibride nu este impozitat într-un alt mod în temeiul legislației din oricare altă jurisdicție implicată.		

	<p>pe un contribuabil, entitatea hibridă va fi considerată rezidentă a statului membru respectiv și i se va percepe impozit pe venit în măsura în care respectivul venit nu este impozitat într-un alt mod în temeiul legislației din statul membru sau din oricare altă jurisdicție.</p> <p>(2) Alineatul (1) nu se aplică unui organism de plasament colectiv. În sensul prezentului articol, «organism de plasament colectiv» înseamnă un fond sau un organism de investiții cu deținere largă, care deține un portofoliu diversificat de titluri de valoare și face obiectul regulamentului privind protecția investitorilor în țara în care este stabilit.</p>		<p>(2) Alin. (1) nu se aplică unui organism de plasament colectiv, stabilit în România, care îmbracă forma unui fond sau a unui organism de investiții cu deținere largă, și care deține un portofoliu diversificat de titluri de valoare și face obiectul regulamentului privind protecția investitorilor, conform legilor speciale în materie, inclusiv în ceea ce privește protecția investitorilor.</p>		
<i>Articolul 19b</i> Tratamentele	<i>Articolul 9b</i> Tratamentele neuniforme ale rezidenței fiscale	Articolul 40⁸ Tratamentele neuniforme ale rezidenței fiscale	Articolul 40⁸ Tratamentele neuniforme ale rezidenței fiscale		

neuniforme ale rezidenței fiscale	<p>În măsura în care o deducere pentru plăți, cheltuieli sau pierderi ale unui contribuabil care își are rezidența fiscală în două sau mai multe jurisdicții este deductibilă din baza impozabilă în ambele jurisdicții, statul membru al contribuabilului refuză deducerea în măsura în care cealaltă jurisdicție permite ca deducerea duplicată să fie compensată cu venituri care nu reprezintă venituri cu dublă includere. Dacă ambele jurisdicții sunt state membre, statul membru în care contribuabilul nu este considerat ca fiind rezident, în temeiul convenției de evitare a dublei impuneri dintre cele două state membre vizate, refuză deducerea.</p>		<p>În măsura în care sumele reprezentând plăți, cheltuieli sau pierderi realizate de un contribuabil care își are rezidența fiscală în România și într-o altă jurisdicție fiscală, sunt deductibile din baza impozabilă în ambele jurisdicții, contribuabilului nu i se acordă dreptul de deducere în cazul în care cealaltă jurisdicție fiscală permite ca deducerea duplicată să fie compensată cu venituri care nu reprezintă venituri cu dublă includere. În situația în care cealaltă jurisdicție este tot un stat membru și în temeiul unei convenții de evitare a dublei impuneri încheiate între România și acel stat, contribuabilul nu este considerat ca fiind rezident fiscal în România, acestuia nu i se acordă deducerea pentru plățile/cheltuielile/pierderile respective.</p>		
		Articolul 40⁹ Utilizarea normelor	Art. 40⁹ Utilizarea normelor elaborate de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică în materie de tratamente neuniforme ale elementelor hibride		

		elaborate de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică în materie de tratamente neuniforme ale elementelor hibride	În aplicarea art. 40 ⁶ – 40 ⁸ se utilizează și normele/concepțiile/definițiile/exemplele elaborate de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică cuprinse în raportul său privind neutralizarea efectelor schemelor bazate pe tratamentul neuniform al elementelor hibride, acțiunea 2 – raport final 2015, cu modificările și completările ulterioare.	
	6. la articolul 10 alineatul (1) se adaugă următorul paragraf: „Prin derogare de la primul paragraf, Comisia evaluează punerea în aplicare a articolelor 9 și 9b și, în special, consecințele scutirii prevăzute la articolul 9 alineatul (4) litera (b) până la 1 ianuarie 2022 și prezintă un raport Consiliului în acest sens.”;			Pentru o aplicare unitară nu s-a derogat de la termenul general de aplicare, respectiv 1 ianuarie 2020 (conform Art. II prezenta lege intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2020).
	7. la articolul 11 se introduce următorul alineat: (5a) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre	Articolul 40¹⁰	Articolul 40¹⁰ Compatibilitatea cu legislația europeană Dispozițiile prezentului capitol transpun prevederile Directivei 2016/1.164/UE a Consiliului din 12 iulie 2016 de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă	

	<p>adoptă și publică până la 31 decembrie 2019 actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma articolului 9. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul actelor respective. Statele membre aplică actele respective de la 1 ianuarie 2020. Atunci când statele membre adoptă actele respective, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimiteri.”</p>	<p>Compatibilitatea cu legislația europeană</p>	<p>asupra funcționării pieței interne, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 193 din 19 iulie 2016, precum și pe cele ale Directivei 2017/952/UE a Consiliului din 29 mai 2017 de modificare a Directivei (UE) 2016/1164 în ceea ce privește tratamentul neuniform al elementelor hibride care implică țări terțe, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 144 din 7 iunie 2017.”</p>		
	<p><i>Articolul 2</i></p> <p>(1) Statele membre adoptă și publică până la 31 decembrie 2019 actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul actelor respective. Statele membre aplică actele respective de la 1 ianuarie 2020. Atunci când</p>		<p>Prezenta ordonanță transpune prevederile referitoare la tratamentul neuniform al elementelor hibride din Directiva (UE) 2016/1164 a Consiliului din 12 iulie 2016 de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne, Directiva 2017/952/UE a Consiliului din 29 mai 2017 de modificare a Directivei (UE) 2016/1164 în ceea ce privește tratamentul neuniform al elementelor hibride care implică țări terțe, Directiva (UE) 2018/1910 a Consiliului din 4 decembrie 2018 de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește armonizarea și simplificarea anumitor norme din sistemul taxei pe valoarea adăugată pentru impozitarea schimburilor comerciale dintre statele membre și Directiva (UE) 2019/475 a Consiliului din 18 februarie 2019 de modificare a Directivelor 2006/112/CE și 2008/118/CE în ceea ce</p>		

<p>statele membre adoptă actele respective, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimiteri. (2) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.</p> <p>(3) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre adoptă și publică până la 31 decembrie 2021 actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma articolului 9a din Directiva (UE) 2016/1164. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul actelor respective.</p> <p>Statele membre aplică actele respective de la 1 ianuarie 2022.</p> <p>Atunci când statele membre adoptă actele respective, ele cuprind o trimitere la prezenta</p>		<p>privește includerea comunei italiene Campione d'Italia și a apelor italiene ale lacului Lugano în teritoriul vamal al Uniunii și în domeniul de aplicare teritorială al Directivei 2008/118/CE.</p>	
---	--	--	--

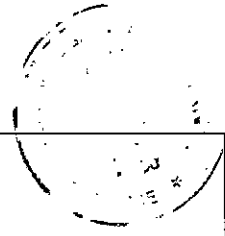
	directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimiteri.				
	<i>Articolul 3</i> Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> .				Nu necesită transpunere.
	<i>Articolul 4</i> Prezenta directivă se adresează statelor membre.				Nu necesită transpunere.

	Titlul VII Taxa pe valoarea adăugată			
Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al TVA, astfel cum a fost modificată începând cu 1 ianuarie 2020, prin:	Proiect de Ordonanță pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal	Diferențe	Observații	
<ul style="list-style-type: none"> • Directiva (UE) 2018/1910 a Consiliului din 4 decembrie 2018 de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește armonizarea și simplificarea anumitor norme din sistemul taxei pe valoarea adăugată pentru impozitarea schimburilor comerciale dintre statele membre • Directiva (UE) 2019/475 a Consiliului din 18 februarie 2019 de modificare a 				

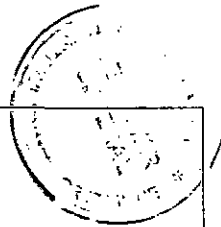
Directivelor 2006/112/CE și 2008/118/CE în ceea ce privește includerea comunei italiene Campione d'Italia și a apelor italiene ale lacului Lugano în teritoriul vamal al Uniunii și în domeniul de aplicare teritorială al Directivei 2008/118/CE.					
Art./Paragraf	Prevederi	Art./Alin.	Prevederi		
Titlul II Articolul 6 Alineatul (2) Articolul 1 Punctul 1 din Directiva 2019/475	(2) Prezenta directivă nu se aplică următoarelor teritorii care nu fac parte din teritoriul vamal al Comunității: (a) Insula Heligoland; (b) teritoriul Büsingen; (c) Ceuta; (d) Melilla; (e) Livigno.	Art. 267 alin. (2)	(2) Următoarele teritorii care nu fac parte din teritoriul vamal al Uniunii Europene se exclud din teritoriul Uniunii Europene din punctul de vedere al taxei: a) Republica Federală Germania: 1. Insula Heligoland; 2. teritoriul Busingen; b) Regatul Spaniei: 1. Ceuta; 2. Melilla; c) Republica Italiană: Livigno.		
Titlul II Articolul 6 Alineatul (1)	(1) Prezenta directivă nu se aplică următoarelor teritorii care fac parte din teritoriul vamal al Comunității: (a) Muntele Athos; (b) Insulele Canare; (c) teritoriile franceze menționate la articolul 349 și articolul 355 alineatul (1) din	Art. 267 alin. (3)	(3) Următoarele teritorii care fac parte din teritoriul vamal al Uniunii Europene se exclud din teritoriul Uniunii Europene din punctul de vedere al taxei: a) Insulele Canare; b) teritoriile franceze menționate la art. 349 și art. 355 alin. (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene; c) Muntele Athos; d) Insulele Aland; e) Insulele anglo-normande;		

<p>Articolul 1 Punctul 2 din Directiva 2019/475</p>	<p>Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene; (d) Insulele Åland; (e) Insulele anglo-normande. (f) Campione d'Italia; (g) apele italiene ale lacului Lugano.</p>		<p>f) Campione d'Italia. g) apele italiene ale lacului Lugano.</p>		
<p>Titlul IV Capitolul 1 Articolul 17a Alineatul (1) Articolul 1 punctul 1 din Directiva 2018/1910</p>	<p>(1) Transferul de către o persoană impozabilă de bunuri care fac parte din activele activității sale economice către un alt stat membru în cadrul regimului de stocuri la dispoziția clientului nu este tratat ca o livrare de bunuri efectuată cu titlu oneros.</p>	<p>Art. 270¹ Alin. (1)</p>	<p>Stocuri la dispoziția clientului (1) Transferul de către o persoană impozabilă de bunuri care fac parte din activele activității sale economice către un alt stat membru în cadrul regimului de stocuri la dispoziția clientului nu este tratat ca o livrare de bunuri efectuată cu titlu oneros.</p>		
<p>Titlul IV Capitolul 1 Articolul 17a Alineatul (2) Articolul 1 punctul 1 din Directiva 2018/1910</p>	<p>(2) În sensul prezentului articol, se consideră că regimul de stocuri la dispoziția clientului există atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții: (a) bunurile sunt expediate sau transportate de o persoană impozabilă sau de o parte terță în numele său către un alt stat membru, în vederea livrării bunurilor respective</p>	<p>Art. 270¹ Alin. (2)</p>	<p>(2) În sensul prezentului articol, se consideră că regimul de stocuri la dispoziția clientului există atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții: a) bunurile sunt expediate sau transportate de o persoană impozabilă sau de o parte terță în numele său către un alt stat membru, în vederea livrării bunurilor respective în acel stat membru, într-un stadiu ulterior și după sosire, către altă persoană impozabilă care are dreptul să intre în posesia respectivelor bunuri în conformitate cu un acord existent între ambele persoane impozabile;</p>		

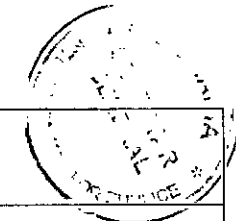
	<p>în acel stat membru, într-un stadiu ulterior și după sosire, către altă persoană impozabilă care are dreptul să intre în posesia respectivelor bunuri în conformitate cu un acord existent între ambele persoane impozabile;</p> <p>(b) persoana impozabilă care expediază sau transportă bunurile nu și-a stabilit activitatea economică și nici nu are un sediu fix în statul membru către care sunt expediate sau transportate bunurile;</p> <p>(c) persoana impozabilă căreia îi sunt destinate a fi livrate bunurile este identificată în scopuri de TVA în statul membru către care sunt expediate sau transportate bunurile și atât identitatea sa, cât și numărul de identificare în scopuri de TVA care i-a fost atribuit de statul membru respectiv sunt cunoscute de persoana impozabilă menționată la litera (b) în momentul în care</p>		<p>b) persoana impozabilă care expediază sau transportă bunurile nu și-a stabilit activitatea economică și nici nu are un sediu fix în statul membru către care sunt expediate sau transportate bunurile;</p> <p>c) persoana impozabilă căreia îi sunt destinate a fi livrate bunurile este identificată în scopuri de TVA în statul membru către care sunt expediate sau transportate bunurile și atât identitatea sa, cât și codul de înregistrare în scopuri de TVA care i-a fost atribuit de statul membru respectiv sunt cunoscute de persoana impozabilă menționată la lit. b) în momentul în care începe expedierea sau transportul bunurilor. În situația în care bunurile sunt expediate din alt stat membru în România, codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei impozabile căreia îi sunt destinate bunurile este reprezentat de codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit conform art. 316 sau 317;</p> <p>d) persoana impozabilă care expediază sau transportă bunurile înregistrează transferul bunurilor în registrul prevăzut la art. 321 alin. (6), în cazul în care bunurile sunt expediate sau transportate din România în alt stat membru, sau, în cazul în care bunurile sunt expediate sau transportate din alt stat membru în România, în registrul corespunzător</p>		
--	---	--	---	--	--

	<p>începe expedierea sau transportul bunurilor;</p> <p>(d) persoana impozabilă care expediază sau transportă bunurile înregistrează transferul bunurilor în registrul prevăzut la articolul 243 alineatul (3) și include identitatea persoanei impozabile care achiziționează bunurile, precum și numărul de identificare în scopuri de TVA atribuit acesteia de statul membru către care sunt expediate sau transportate bunurile în declarația recapitulativă prevăzută la articolul 262 alineatul (2).</p>		<p>prevăzut în legislația aceluși stat membru și include identitatea persoanei impozabile care achiziționează bunurile, precum și codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit acesteia de statul membru către care sunt expediate sau transportate bunurile în declarația recapitulativă prevăzută la art. 325 sau la corespondentul acestui articol din legislația statului membru din care sunt expediate sau transportate bunurile.</p>		
<p>Titlul IV Capitolul 1 Articolul 17a Alineatul (3)</p>	<p>(3) În cazul în care sunt îndeplinite condițiile stabilite la alineatul (2), se aplică următoarele norme în momentul transferului</p>	<p>Art. 270¹ Alin. (3)</p>	<p>(3) În cazul în care sunt îndeplinite condițiile stabilite la alin. (2) și transferul dreptului de a dispune de bunuri ca proprietar către persoana impozabilă menționată la alin. (2)</p>		

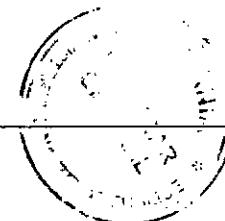
Articolul 1 punctul 1 din Directiva 2018/1910	dreptului de a dispune de bunuri ca proprietar către persoana impozabilă menționată la litera (c) de la alineatul (2), cu condiția ca transferul să aibă loc în termenul menționat la alineatul (4): (a) se consideră că a fost realizată o livrare de bunuri în conformitate cu articolul 138 alineatul (1) de către persoana impozabilă care a expediat sau a transportat bunurile, fie ea însăși, fie prin intermediul unei terțe părți, în statul membru din care au fost expediate sau transportate bunurile; (b) se consideră că a fost realizată o achiziție intracomunitară de bunuri de către persoana impozabilă căreia îi sunt livrate bunurile respective în statul membru către care au fost expediate sau transportate bunurile.		lit. c) are loc în termenul menționat la alin. (4), în momentul transferului se consideră: a) a fost realizată o livrare de bunuri în conformitate cu art. 294 alin. (2) lit. a) de către persoana impozabilă care a expediat sau a transportat bunurile, fie ea însăși, fie prin intermediul unei terțe părți, în situația în care România este statul membru din care au fost expediate sau transportate bunurile și o achiziție intracomunitară în statul membru de destinație; b) că a fost realizată o achiziție intracomunitară de bunuri în România de către persoana impozabilă căreia îi sunt livrate bunurile respective, conform art. 273 alin. (1), în situația în care România este statul membru către care au fost expediate sau transportate bunurile, și o livrare intracomunitară în statul membru din care au fost expediate sau transportate bunurile.		
Titlul IV Capitolul 1 Articolul 17a Alineatul (4)	(4) În cazul în care în termen de 12 luni de la sosirea bunurilor în statul membru către care au fost expediate	Art. 270 ¹ Alin. (4)	(4) În cazul în care în termen de 12 luni de la sosirea bunurilor în statul membru către care au fost expediate sau transportate, bunurile nu au fost livrate persoanei impozabile căreia i-au fost destinate menționate la alin. (2)		

<p>Articolul 1 punctul 1 din Directiva 2018/1910</p>	<p>sau transportate, bunurile nu au fost livrate persoanei impozabile căreia i-au fost destinate menționate la alineatul (2) litera (c) și la alineatul (6) și nu a survenit niciuna dintre circumstanțele prevăzute la alineatul (7), un transfer în înțelesul articolului 17 este considerat a avea loc în ziua următoare expirării perioadei de 12 luni.</p>		<p>lit. (c) și la alin.(6) și nu a survenit niciuna dintre circumstanțele prevăzute la alin. (7), se consideră că:</p> <p>a) are loc un transfer în înțelesul art. 270 alin. (10) și (11), în ziua următoare expirării perioadei de 12 luni, în situația în care România este statul membru din care au fost expediate sau transportate bunurile, și o achiziție intracomunitară în statul membru de destinație;</p> <p>b) are loc o achiziție intracomunitară în înțelesul art. 273 alin. (2) lit. a), în ziua următoare expirării perioadei de 12 luni, în situația în care România este statul membru către care au fost expediate sau transportate bunurile, și un transfer în statul membru din care au fost expediate sau transportate bunurile.</p>		
<p>Titlul IV Capitolul 1 Articolul 17a Alineatul (5)</p> <p>Articolul 1 punctul 1 din Directiva 2018/1910</p>	<p>(5) Nu se consideră că are loc un transfer în înțelesul articolului 17 în cazul în care se îndeplinesc următoarele condiții:</p> <p>(a) dreptul de a dispune de bunuri nu a fost transferat, iar bunurile respective sunt returnate în statul membru din care au fost expediate sau transportate, în termenul menționat la alineatul (4); și</p> <p>(b) persoana impozabilă care a expedit sau transportat bunurile înregistrează returnul</p>	<p>Art. 270¹ Alin. (5)</p>	<p>(5) Nu se consideră că are loc un transfer în înțelesul art. 270 alin. (10) și (11) în cazul în care se îndeplinesc următoarele condiții:</p> <p>a) dreptul de a dispune de bunuri nu a fost transferat, iar bunurile respective sunt returnate în statul membru din care au fost expediate sau transportate, în termenul menționat la alin. (4); și</p> <p>b) persoana impozabilă care a expedit sau transportat bunurile înregistrează returnul acestora în registrul prevăzut la art. 321 alin. (6).</p>		

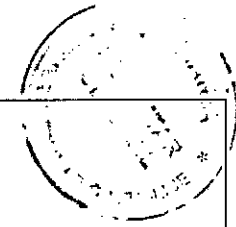
	acestora în registrul prevăzut la articolul 243 alineatul (3).				
Titlul IV Capitolul I Articolul 17a Alineatul (6) Articolul 1 punctul 1 din Directiva 2018/1910	(6) În cazul în care în termenul menționat la alineatul (4), persoana impozabilă menționată la alineatul (2) litera (c) este înlocuită cu o altă persoană impozabilă, nu se consideră că are loc un transfer în înțelesul articolului 17 în momentul înlocuirii, cu următoarele condiții: (a) sunt îndeplinite toate celelalte condiții aplicabile de la alineatul (2); și (b) înlocuirea se înregistrează de către persoana impozabilă prevăzută la alineatul (2) litera (b) în registrul prevăzut la articolul 243 alineatul (3).	Art. 270 ¹ Alin. (6)	(6) În cazul în care în termenul menționat la alin. (4), persoana impozabilă menționată la alin. (2) lit. (c) este înlocuită cu o altă persoană impozabilă, nu se consideră că are loc un transfer în înțelesul art. 270 alin. (10) și (11) în momentul înlocuirii, cu următoarele condiții: a) sunt îndeplinite toate celelalte condiții aplicabile de la alin. (2); și b) înlocuirea se înregistrează de către persoana impozabilă prevăzută la alin. (2) lit. (b) în registrul prevăzut la art. 321 alin. (6).		
Titlul IV Capitolul I Articolul 17a Alineatul (7) Primul paragraf Articolul 1 punctul 1 din	(7) În cazul în care în termenul prevăzut la alineatul (4) nu mai este îndeplinită oricare dintre condițiile stabilite la alineatele (2) și (6), în conformitate cu articolul 17 se consideră a avea loc un transfer de bunuri în momentul în care condiția	Art. 270 ¹ Alin. (7)	(7) În cazul în care în termenul prevăzut la alin. (4) nu mai este îndeplinită oricare dintre condițiile stabilite la alin. (2) și (6), în conformitate cu art. 270 alin. (10) și (11) se consideră a avea loc un transfer de bunuri în momentul în care condiția respectivă nu mai este îndeplinită.		

Directiva 2018/1910	relevantă nu mai este îndeplinită.				
Titlul IV Capitolul 1 Articolul 17a Alineatul (7) Cel de-al doilea paragraf Articolul 1 punctul 1 din Directiva 2018/1910	În cazul în care bunurile sunt livrate unei alte persoane decât persoana impozabilă menționată la alineatul (2) litera (c) sau la alineatul (6), condițiile stabilite la alineatele (2) și (6) se consideră că încetează să mai fie îndeplinite imediat înainte de o astfel de livrare.	Art. 270 ¹ Alin. (8)	(8) În cazul în care bunurile sunt livrate unei alte persoane decât persoana impozabilă menționată la alin. (2) lit. (c) sau la alin. (6), condițiile stabilite la alin. (2) și (6) se consideră că încetează să mai fie îndeplinite imediat înainte de o astfel de livrare.		
Titlul IV Capitolul 1 Articolul 17a Alineatul (7) Cel de-al treilea paragraf Articolul 1 punctul 1 din Directiva 2018/1910	În cazul în care bunurile sunt expediate sau transportate în altă țară decât statul membru din care au fost transferate inițial, condițiile stabilite la alineatele (2) și (6) se consideră că încetează să mai fie îndeplinite imediat înainte de începerea unei astfel de expedieri sau a unui astfel de transport în altă țară.	Art. 270 ¹ Alin. (9)	(9) În cazul în care bunurile sunt expediate sau transportate în altă țară decât statul membru din care au fost transferate inițial, condițiile stabilite la alin. (2) și (6) se consideră că încetează să mai fie îndeplinite imediat înainte de începerea unei astfel de expedieri sau a unui astfel de transport în altă țară.		
Titlul IV Capitolul 1 Articolul 17a	În caz de distrugere, pierdere sau furt al bunurilor, condițiile stabilite la	Art. 270 ¹ Alin. (10)	(10) În caz de distrugere, pierdere sau furt al bunurilor, condițiile stabilite la alin. (2) și (6) se consideră că încetează să mai fie îndeplinite la data la care bunurile au fost efectiv		

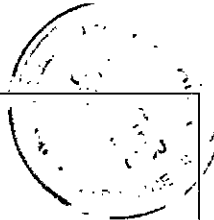
<p>Alineatul (7) Cel de-al patrulea paragraf</p> <p>Articolul 1 punctul 1 din Directiva 2018/1910</p>	<p>alineatele (2) și (6) se consideră că încetează să mai fie îndeplinite la data la care bunurile au fost efectiv pierdute, furate sau distruse sau, dacă este imposibil să se determine respectiva dată, de la data în care s-a descoperit lipsa sau distrugerea bunurilor.”</p>		<p>pierdute, furate sau distruse sau, dacă este imposibil să se determine respectiva dată, de la data în care s-a constatat lipsa sau distrugerea bunurilor.</p>		
<p>Titlul V capitolul 1 Secțiunea 2 Articolul 36a Alineatul (1)</p> <p>Articolul 1 punctul 2 din Directiva 2018/1910</p>	<p>(1) În cazul în care aceleași bunuri sunt livrate succesiv și sunt expediate sau transportate dintr-un stat membru în alt stat membru direct de la primul furnizor la ultimul client din lanț, expedierea sau transportul este atribuit numai livrării efectuate către operatorul intermediar.</p>	<p>Art. 275 Alin. (9)</p>	<p>(9) În cazul în care aceleași bunuri sunt livrate succesiv și sunt expediate sau transportate dintr-un stat membru în alt stat membru direct de la primul furnizor la ultimul client din lanț, expedierea sau transportul este atribuit numai livrării efectuate către operatorul intermediar.</p>		
<p>Titlul V capitolul 1 Secțiunea 2 Articolul 36a Alineatul (2)</p> <p>Articolul 1 punctul 2 din</p>	<p>(2) Prin derogare de la dispozițiile alineatului (1), expedierea sau transportul este atribuit numai livrării de bunuri efectuate de către operatorul intermediar în cazul în care operatorul intermediar a comunicat furnizorului său numărul de</p>	<p>Art. 275 Alin. (10)</p>	<p>(10) Prin derogare de la dispozițiile alin. (9), expedierea sau transportul este atribuit numai livrării de bunuri efectuate de către operatorul intermediar în cazul în care operatorul intermediar a comunicat furnizorului său codul său de înregistrare în scopuri de TVA care i-a fost eliberat de către statul membru din care sunt expediate sau transportate bunurile.</p>		

Directiva 2018/1910	identificare în scopuri de TVA care i-a fost eliberat de către statul membru din care sunt expediate sau transportate bunurile.				
Titlul V capitolul 1 Secțiunea 2 Articolul 36a Alineatul (3) Articolul 1 punctul 2 din Directiva 2018/1910	(3) În sensul prezentului articol, «operator intermediar» înseamnă un furnizor din lanț, altul decât primul furnizor din lanț, care expediază sau transportă bunurile, fie el însuși, fie prin intermediul unei părți terțe care acționează în numele său.	Art. 275 Alin. (11)	(11) În sensul prezentului articol, «operator intermediar» înseamnă un furnizor din lanț, altul decât primul furnizor din lanț, care expediază sau transportă bunurile, fie el însuși, fie prin intermediul unei părți terțe care acționează în numele său.		
Titlul V capitolul 1 Secțiunea 2 Articolul 36a Alineatul (4) Articolul 1 punctul 2 din Directiva 2018/1910	(4) Prezentul articol nu se aplică situațiilor care intră sub incidența articolului 14a.				Nu necesită încă transpunerea în legislația națională întrucât prevederile art. 14a din Directiva TVA intră în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2021.
Titlul IX Capitolul 4 Secțiunea 1 Articolul 138 Alineatul (1)	(1) Statele membre scutesc livrarea de bunuri expediate sau transportate către o destinație aflată în afara teritoriului lor, dar în	Art. 294 Alin. (2) litera (a)	a) livrările intracomunitare de bunuri către o persoană impozabilă sau către o persoană juridică neimpozabilă care acționează ca atare în alt stat membru decât cel în care începe expedierea sau transportul bunurilor, care îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în		

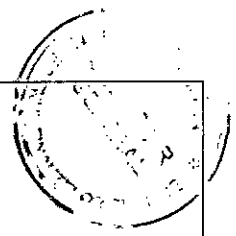
Articolul 1 din punctul 3 din Directiva 2018/1910	<p>interiorul Comunității, de către sau în numele vânzătorului sau al persoanei care achiziționează bunurile, atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:</p> <p>(a) bunurile sunt livrate unei persoane impozabile sau unei persoane juridice neimpozabile care acționează ca atare în alt stat membru decât cel în care începe expedierea sau transportul bunurilor;</p> <p>(b) persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă pentru care este efectuată livrarea este identificată în scopuri de TVA în alt stat membru decât cel în care începe expedierea sau transportul bunurilor și a indicat furnizorului acest număr de identificare în scopuri de TVA.</p>		scopuri de TVA, atribuit de autoritățile fiscale din alt stat membru, cu excepția: 1. livrărilor intracomunitare efectuate de o întreprindere mică, altele decât livrările intracomunitare de mijloace de transport noi; 2. livrărilor intracomunitare care au fost supuse regimului special pentru bunurile second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități, conform prevederilor art. 312;		
Titlul IX Capitolul 4 Secțiunea 1 Articolul 138 Alineatul (1a)	(1a) Scutirea prevăzută la alineatul (1) nu se aplică în cazul în care furnizorul nu a respectat obligația prevăzută la articolele 262 și 263 de a depune o declarație	Art. 294 alin. (2 ¹)	(2 ¹) Scutirea prevăzută la alin. (2) lit. a) nu se aplică în cazul în care furnizorul nu a respectat obligația prevăzută la art. 325 alin. (1) de a depune o declarație recapitulativă sau declarația recapitulativă depusă de acesta nu conține informațiile corecte referitoare la această livrare, astfel cum se solicită în temeiul art. 325 alin. (3), cu excepția cazului		

<p>Articolul 1 punctul 3 din Directiva 2018/1910</p>	<p>recapitulativă sau declarația recapitulativă depusă de acesta nu conține informațiile corecte referitoare la această livrare, astfel cum se solicită în temeiul articolului 264, cu excepția cazului în care furnizorul poate justifica în mod corespunzător deficiența într-un mod considerat satisfăcător de autoritățile competente.</p>		<p>în care furnizorul poate justifica în mod corespunzător deficiența într-un mod considerat satisfăcător de autoritățile fiscale competente.</p>		
<p>Titlul XI Capitolul 4 Secțiunea 2 Articolul 243 Alineatul (3) Primul paragraf</p> <p>Articolul 1 punctul 4 din Directiva 2018/1910</p>	<p>(3) Fiecare persoană impozabilă care transferă bunuri în cadrul regimului de stocuri la dispoziția clientului menționat la articolul 17a păstrează un registru care permite autorităților fiscale să verifice aplicarea corectă a articolului respectiv.</p>	<p>Art. 321 alin. (6)</p>	<p>(6) Fiecare persoană impozabilă care transferă bunuri în cadrul regimului de stocuri la dispoziția clientului prevăzut la art. 270¹ păstrează un registru care permite autorităților fiscale să verifice aplicarea corectă a articolului respectiv. Acest registru conține informațiile prevăzute la articolul 54a alin. (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011, cu modificările și completările ulterioare.</p>		
<p>Titlul XI Capitolul 4 Secțiunea 2 Articolul 243 Alineatul (3) Al 2-lea paragraf</p>	<p>(3) (...) Fiecare persoană impozabilă căreia îi sunt livrate bunurile în cadrul regimului de stoc la dispoziția clientului menționat la articolul 17a ține</p>	<p>Art. 321 alin. (7)</p>	<p>(7) Fiecare persoană impozabilă căreia îi sunt livrate bunurile în cadrul regimului de stocuri la dispoziția clientului prevăzut la art. 270¹ ține un registru al bunurilor respective. Acest registru conține informațiile prevăzute la articolul 54a alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011, cu modificările și completările ulterioare.</p>		

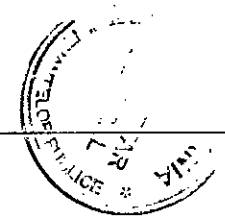
Articolul 1 punctul 4 din Directiva 2018/1910	un registru al bunurilor respective.				
Titlul XI Capitolul 6 Articolul 262 Alineatul (1) Articolul 1 punctul 5 din Directiva 2018/1910	(1) Orice persoană impozabilă identificată în scopuri de TVA depune o declarație recapitulativă în care menționează: (a) clienții înregistrați în scopuri de TVA, cărora le-a livrat bunuri în condițiile menționate la articolul 138 alineatul (1) și la articolul 138 alineatul (2) litera (c); (b) persoanele identificate în scopuri de TVA cărora le-a livrat bunuri ce i-au fost livrate prin intermediul achizițiilor intracomunitare de bunuri menționate la articolul 42; (c) persoanele impozabile și persoanele juridice neimpozabile identificate în scopuri de TVA cărora le-a prestat servicii, altele decât		Nu a fost necesară transpunerea, întrucât prevederile art. 262 alin. (1) din Directiva 2006/112/CE se regăsesc la art. 325 alin. (3) din Codul fiscal, potrivit căruia “declarația recapitulativă cuprinde următoarele informații: a) codul de identificare în scopuri de TVA al persoanei impozabile din România, pe baza căruia respectiva persoană a efectuat livrări intracomunitare de bunuri în condițiile menționate la art. 294 alin. (2) lit. a) sau la art. 315 ¹ alin. (8) lit. c), a prestat servicii în condițiile stabilite la art. 278 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile, a efectuat achiziții intracomunitare taxabile de bunuri din alt stat membru sau a achiziționat serviciile prevăzute la art. 278 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA; b) codul de identificare în scopuri de TVA al persoanei care achiziționează bunurile sau primește serviciile în alt stat membru decât România, pe baza căruia furnizorul sau prestatorul din România i-a efectuat o livrare intracomunitară scutită de TVA conform art. 294 alin. (2) lit. a), o livrare intracomunitară în condițiile art. 315 ¹ alin. (8) lit. c) sau prestările de servicii prevăzute la art. 278 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA; c) codul de identificare în scopuri de TVA din alt stat membru atribuit furnizorului/prestatorului care efectuează o livrare intracomunitară/o prestare de servicii în condițiile stabilite la art. 278 alin. (2) sau, după caz, doar codul statului membru din care are loc livrarea intracomunitară		

	<p>serviciile care sunt scutite de TVA în statul membru în care operațiunea este impozabilă și pentru care beneficiarul are obligația de a plăti TVA în temeiul articolului 196.</p>	<p>sau prestarea de servicii, în cazul în care furnizorul/prestatorul nu și-a îndeplinit obligația de înregistrare în scopuri de TVA în statul respectiv, pentru persoanele din România care realizează achiziții intracomunitare taxabile sau achiziționează serviciile prevăzute la art. 278 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA;</p> <p>d) codul de identificare în scopuri de TVA din România al persoanei impozabile care efectuează un transfer în alt stat membru și pe baza căruia a efectuat acest transfer, în conformitate cu art. 294 alin. (2) lit. d) sau art. 315¹ alin. (8) lit. d), precum și codul de identificare în scopuri de TVA al persoanei impozabile din statul membru în care s-a încheiat expedierea sau transportul bunurilor;</p> <p>e) codul de identificare în scopuri de TVA din statul membru în care a început expedierea sau transportul bunurilor al persoanei impozabile care efectuează în România o achiziție intracomunitară taxabilă conform art. 273 alin. (2) lit. a) sau, după caz, doar codul statului membru respectiv, în cazul în care persoana impozabilă nu este identificată în scopuri de TVA în acel stat membru, precum și codul de identificare în scopuri de TVA din România al acestei persoane;</p> <p>f) pentru livrările intracomunitare de bunuri scutite de TVA conform art. 294 alin. (2) lit. a), pentru livrările intracomunitare prevăzute la art. 315¹ alin. (8) lit. c) și pentru prestările de servicii prevăzute la art. 278 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile, valoarea totală a livrărilor/prestărilor pe fiecare client în parte;</p> <p>g) pentru livrările intracomunitare de bunuri ce constau în transferuri scutite conform art. 294 alin. (2) lit. d) și pentru livrările intracomunitare prevăzute la art. 315¹ alin. (8) lit. d) valoarea totală a livrărilor, determinată în conformitate cu prevederile art. 286 alin. (1) lit. c), pe</p>		
--	--	--	--	--

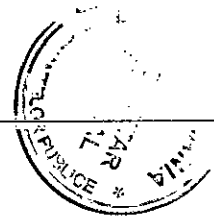
			<p>fiecare cod de identificare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile de statul membru în care s-a încheiat expedierea sau transportul bunurilor;</p> <p>h) pentru achizițiile intracomunitare taxabile, valoarea totală pe fiecare furnizor în parte;</p> <p>i) pentru achizițiile intracomunitare asimilate care urmează unui transfer din alt stat membru, valoarea totală a acestora stabilită în conformitate cu prevederile art. 286 alin. (1) lit. c), pe fiecare cod de identificare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile de statul membru în care a început expedierea sau transportul bunurilor sau, după caz, pe codul statului membru respectiv, în cazul în care persoana impozabilă nu este identificată în scopuri de TVA în acel stat membru;</p> <p>j) pentru achizițiile de servicii prevăzute la art. 278 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA, valoarea totală a acestora pe fiecare prestator în parte;</p> <p>k) valoarea ajustărilor de TVA efectuate în conformitate cu prevederile art. 287 și 288. Acestea se declară pentru luna calendaristică în cursul căreia regularizarea a fost comunicată clientului.”</p>		
Titlul XI Capitolul 6 Articolul 262 Alineatul (2)	(2) Pe lângă informațiile menționate la alineatul (1), fiecare persoană impozabilă transmite informații cu privire la numărul de identificare în scopuri de TVA al persoanelor impozabile cărora le sunt destinate bunurile expediate sau transportate în cadrul regimului de stocuri la dispoziția clientului conform condițiilor stabilite la	Art. 325 Alin. (1 ¹)	(1 ¹) Fiecare persoană impozabilă înscrie în declarația recapitulativă informații cu privire la codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanelor impozabile cărora le sunt destinate bunurile expediate sau transportate în cadrul regimului de stocuri la dispoziția clientului conform condițiilor stabilite la art. 270 ¹ și cu privire la orice modificare a informațiilor furnizate.”		
Articolul 1 punctul 5 din Directiva 2018/1910					

	articolul 17a și cu privire la orice modificare a informațiilor furnizate.				
		Art. 325 Alin. (2)	(2) Declarația recapitulativă se întocmește conform modelului stabilit prin ordin al președintelui A.N.A.F., pentru fiecare lună calendaristică în care ia naștere exigibilitatea taxei pentru operațiunile prevăzute la alin. (1), respectiv pentru fiecare lună calendaristică în care sunt expediate sau transportate bunuri în cadrul regimului de stocuri la dispoziția clientului.		
Titlul XV Capitolul 1 Art. 403 Art. 404 Articolul 1 pct. 6 din Directiva 2018/1910	Articolele 403 și 404 se elimină.				Nu a fost necesară transpunerea deoarece prevederile celor două articole nu se regăsesc în legislația națională, având în vedere că stabilesc atribuții în sarcina Consiliului (art. 403), respectiv a Comisiei (art. 404).
	Titlul VIII Accize				
Directiva 2008/118/CE privind regimul general al accizelor și de abrogare a Directivei 92/12/CEE, astfel cum a fost modificată începând cu 1 ianuarie 2020, prin Directiva (UE) 2019/475 a Consiliului din 18 februarie 2019 de modificare a Directivelor 2006/112/CE și 2008/118/CE în ceea ce privește includerea	Proiect de Ordonanță pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal		Diferențe	Observații	

comunei italiene Campione d'Italia și a apelor italiene ale lacului Lugano în teritoriul vamal al Uniunii și în domeniul de aplicare teritorială al Directivei 2008/118/CE.				
<p>Articolul 5 alin. (3) din Directiva 2008/118/CE</p> <p>Articolul 2 din Directiva 2019/475/UE</p>	<p>(3) Prezenta directivă și directivele menționate la articolul 1</p> <p>nu se aplică teritoriilor care intră sub incidența articolului 299</p> <p>alineatul (4) din tratat și nici următoarelor teritorii care nu fac parte din teritoriul vamal al Comunității:</p> <p>(a) Insula Helgoland;</p> <p>(b) teritoriul Büsingen;</p> <p>(c) Ceuta;</p> <p>(d) Melilla;</p> <p>(e) Livigno.</p> <p>La articolul 5 alineatul (3) din Directiva 2008/118/CE, literele (f) și (g) se elimină.</p>	<p>Titlul VIII Art. 337 alin. (2)</p>	<p>(2) Sunt considerate teritorii terțe și teritoriile care intră sub incidența art. 355 alin. (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, precum și următoarele teritorii care nu fac parte din teritoriul vamal al Uniunii Europene:</p> <p>a) insula Helgoland;</p> <p>b) teritoriul Büsingen;</p> <p>c) Ceuta;</p> <p>d) Melilla;</p> <p>e) Livigno.</p>	<p>Urmare a transunerii Directivei 2019/475/UE, lit. f) și g) de la alin. (2) al art. 337 din Codul fiscal se elimină.</p>
Prevederi comune				

<p>Articolul 2 din Directiva 2018/1910</p>	<p>(1) Statele membre adoptă și publică, până la 31 decembrie 2019, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive.</p> <p>Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor acte. Statele membre aplică aceste acte de la 1 ianuarie 2020.</p> <p>Atunci când statele membre adoptă aceste acte, acestea includ o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.</p>		<p>Dispozițiile art. I din prezenta ordonanță transpun prevederile referitoare la tratamentul neuniform al elementelor hibride din Directiva 2016/1164/UE a Consiliului din 12 iulie 2016 de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne, Directiva 2017/952/UE a Consiliului din 29 mai 2017 de modificare a Directivei (UE) 2016/1164 în ceea ce privește tratamentul neuniform al elementelor hibride care implică țări terțe, Directiva (UE) 2018/1910 a Consiliului din 4 decembrie 2018 de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește armonizarea și simplificarea anumitor norme din sistemul taxei pe valoarea adăugată pentru impozitarea schimburilor comerciale dintre statele membre și Directiva (UE) 2019/475 a Consiliului din 18 februarie 2019 de modificare a Directivelor 2006/112/CE și 2008/118/CE în ceea ce privește includerea comunei italiene Campione d'Italia și a apelor italiene ale lacului Lugano în teritoriul vamal al Uniunii și în domeniul de aplicare teritorială al Directivei 2008/118/CE.</p>		
<p>Articolul 3 din Directiva 2019/475</p>	<p>(2) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.</p> <p>(1) Statele membre adoptă și publică, până la 31 decembrie 2019, măsurile necesare</p>				

	<p>pentru a se conforma prezentei directive.</p> <p>Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta. Statele membre aplică aceste măsuri de la 1 ianuarie 2020.</p> <p>Atunci când statele membre adoptă aceste măsuri, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.</p> <p>(2) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor măsuri de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.</p>				
Articolul 3 din Directiva 2018/1910	Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.				
Articolul 4 din Directiva 2019/475	Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de				Nu este necesară transpunerea.

	la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.				
Articolul 4 din Directiva 2018/1910	Prezenta directivă se adresează statelor membre.				Nu este necesară transpunerea.
Articolul 5 din Directiva 2019/475	Prezenta directivă se adresează statelor membre.				